temmast, waid paljoenneminne luggema ja meles piddama, mis Luk. 13, 1-9 neist on luggeda, kes meelt ei parranda. Jummal on pitka melega meie wasto ja tahhab, et keik peawad meleparrandamist kätte sama. Ja sellepärrast panneb Temma meie ello tee peäle senna ja tenna nisuggused mällestusse märgid wälja, et meiege teaksime, ja weelgi selsinnatsel ommal päwal, mis meie rahhule tarwis lähhäb. Agga kes ei pea sest luggu, egga pöra, küllab se saab enneses katsma, et „Jummala wihha ilmutakse taewast keige se innimeste jummalakartmatta ello ja üllekohto peäle." Rom. 1, 18. Sepärrast, „kes ello tahhab armastada, ja haid päiwi nähha, se waigistago omma keelt kurja eest, ja ommad mokkad kawwalust räkimast. Temma pöörgo ennasi kurjast ärra, ja tehko head; temma otsigo rahho ja noudko sedda takka. Sest Issanda silmad watawad öigede peäle, ja Temma körwad kuulwad nende pallumist; agga Issanda palle on wasto neid, kes kurja tewad." 1 Peetr. 3, 10-12.

3.

Ölli-Lamp.

Wanna Kristlieb tahtis ö-lambi pöllema pañna, sest temma weike Kottlieb olli haige, ja ei tulnud unni temma silmi. Agga et ei tahtnud paljo ennast kulutada, ta siis panni agga ühhe ainsa tahhi lönga sisse. Sest piddi kül sama, arwas Kristlieb, ja ei piddand paljo ölli wötma. Olleks hädda pärrast sest ka walget olnud, agga monne minuti pärrast olli tulloke jo löpnud; sest ei woinud se ainus löngake küllalt sedda ölli tommata. Temma siis wöttis kaks tahhi lönga, ja nüüd olli walge elledam, agga polnud tedda nüüdki kauaks; ei sanud ka neist kahhest löngakes sest weel. Piddi siis jubba ühte kolmandama jure wötma, ja